

bedriegelijk werkt, zegt Jeremia. Iets anders is 't, het kwaad te prijzen of te verschoonen, iets anders het vriendelijk en zacht te genezen. Eerst moet men zeggen, wat goed en niet goed is, en wanneer dit aangewezen is, den zwakke liefderijk dragen. Met alle krachten de boosheid der zondaars te wederstaan, dat is ook liefde. Vleijerij noemt zich christelijke bescheidenheid of humaniteit. Onze liefde is bereid voor u te sterven, maar wanneer gij ons geloof aantast, kwetst gij onzen oogappel. Zoo sprak de man, die den stervenden Tetzal door een vriendelijken brief vertroostte en hem schreef: wees goeds moeds en voor mij niet bevreesd.

De aartsbisschop had zijn hof goed ingerigt; de brief kwam in zijn handen. Melanthon onderhandelde daarenboven met Capito, die den kerkvorst tot toegevendheid vermaande. Deze stem vond ingang; de vrees voor het boek drong ze aan. De magtige vorst, die kerkelijke en wereldlijke magt in zijn hand vereenigde, verootmoedigde zich voor den monnik, door Kerk en Staat gebannen, en het antwoord luidde:

„Waarde heer Doctor, ik heb uw brief ontvangen en gelezen, en heb dien gunstig opgenomen. Maar ik denk, dat de reden die u bewogen heeft om mij zulk een brief te schrijven, sedert lang niet meer bestaat. Met Gods hulp wil ik mij als een godvruchtig bisschop en als een christelijk vorst gedragen, en ik erken, dat ik Gods genade noodig heb. Ik loochen niet dat ik een zondaar ben, die kan zondigen en dwalen, en die zelfs dagelijks zondigt en dwaalt. Ik weet wel dat ik, zonder Gods genade, even als alle andere menschen, zoo niet zelfs meer, slechts nutteloos en vuil slijk ben. In antwoord op uw brief heb ik u deze gunstige gezindheid niet willen verbergen; want ik ben zeer begeerig om u, uit liefde voor Christus, allerlei goeds en gunst te bewijzen. Ik weet een christelijke en broederlijke bestraffing te ontvangen.”